

CENTER FOR
THE DEFENCE OF
THE INDIVIDUAL

המוקד להגנת הפרט

مركز الدفاع عن الفرد

רחוב אבו עוביידה 4
ירושלים 97200
טל. 02.6283555
פקס. 02.6276317

شارع أبو عبيده ٤
القدس ٩٧٢٠٠
هاتف. ٠٢. ٦٢٨٣٥٥٥
فاكس. ٠٢. ٦٢٧٦٣١٧

mail@hamoked.org.il
www.hamoked.org.il

תאריך: 2.11.2017
בתשובה נא לציין: 100936

בדואר רשום ובפקס

לכבוד
שר הפנים
מר אריה מכלוף-דרעי
לשכת שר הפנים
משרד הפנים
רח' קפלן 2
ירושלים

שלום רב,

הנדון: דרישה לתיקון החלטה בעניין מתן רישיונות ישיבה בישראל לתושבי השטחים הנוטלים חלק בהליכים לאיחוד משפחות שבקשתם הוגשה עובר לסוף שנת 2003
בג"ץ 813/14 ואח': הודעת המדינה מיום 11.4.2016
בג"ץ 813/14 ואח': תגובת העותרים להודעת המדינה מיום 19.4.2017
בג"ץ 813/14 ואח': פסק דין מיום 18.10.2017

1. בשם המוקד להגנת הפרט (להלן: **המוקד**), ארגון זכויות אדם המטפל ומייצג, מזה שנים רבות, רבים מתושבי ירושלים המזרחית ובני משפחותיהם תושבי השטחים בפני הרשויות והערכאות השונות בסוגיות הנוגעות למעמדם האזרחי בישראל, הריני לבקש את תשומת ליבך הראויה והתייחסותך העניינית לדברים הבאים.
2. אנו מבקשים כי החלטתך שניתנה במסגרת בג"ץ 813/14 ואח' תתוקן ותורחב במספר מישורים אקוטיים. נסביר.

סדרת עתירות כנגד האיסור הגורף לשדרוג מעמד של תושבי השטחים

3. כידוע לכבוד השר, במהלך שנת 2014 הגיש המוקד – לצד מספר עורכי דין נוספים – שורת עתירות לבג"ץ אשר תקפו את האיסור הגורף הקבוע בחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) התשס"ג-2003 (להלן: **הוראת השעה**), ומונע מתושבי השטחים, החיים כדן בישראל מזה שנים רבות כל אפשרות לשדרג את מעמדם ולקבל רישיון לישיבת ארעי תחת היתרי השהייה הצבאיים הניתנים להם.
4. ביום 11.4.2016 ובמסגרת ההליכים הנ"ל, עידכנה המדינה את בית המשפט בדבר החלטת כבוד השר לפיה לקבוצה מצומצמת של תושבי השטחים שהגישה בקשות לאיחוד משפחות (להלן: **אחמ"ש**) לפני סוף שנת 2003 ובקשתם אושרה, יתאפשר לשדרג את מעמדה. מפאת חשיבות החלטת השר לפנייתנו זו, נביא להלן את עיקרי הודעת המדינה הרלוונטיים לפנייה, ככתבם וכלשונם:

בד בבד, שר הפנים החליט לאשר את שדרוג מעמדם של מי שמחזיקים בהיתרי שהייה בישראל ואשר הגישו בקשות לאיחוד משפחות בהתאם להליך המדורג עד לסוף שנת 2003 (והבקשות אושרו), כך שיינתן להם ולילדיהם הקטינים (מי שנולדו לאחר 1.1.98) רישיון לישיבת ארעי בישראל מסוג א/5. השדרוג ייעשה בכפוף לעמידה בתנאים הדרושים לשם בחינת בקשות מעין אלה (קרי, **הוכחת מרכז חיים בישראל, הוכחת כנות קשר הנישואין והמשך קיומו, והיעדר מניעה ביטחונית**

ופלילית). בהתאם לכך, שר הפנים הנחה את הוועדה המקצועית המייעצת לשר הפנים לפי סעיף 1א3 לחוק הוראת השעה... (להלן: הוועדה ההומניטארית), כי מי שיימצא כעומד בתנאים שלעיל, מעמדו ומעמד ילדיו הקטינים ישודרג כאמור.

(ההדגשות הוספו ע"י הח"מ).

5. עם קבלת ההודעה בדבר החלטת השר, הגיש המוקד לבית המשפט הודעה מעדכנת במסגרתה הדגיש כי אמנם מדובר בהחלטה מבורכת, אך בד בבד הבהיר כי ההחלטה רחוקה מלהיות חפה מפגמים. בין השאר, ציין המוקד כי ההחלטה מחריגה באופן לא הגיוני ולא הוגן, קבוצות אוכלוסייה שמן הראוי היה כי דווקא החלטה כה מיטיבה תתייחס אף לעניינם ותאפשר להם לחסות תחת כנפיה.
6. ביום 18.10.2017 ניתן פסק הדין בסדרת העתירות הנ"ל. בפסק הדין נקבע כי נוכח החלטת השר כמו גם הקמתה של וועדה משותפת לוועדת חו"ב וועדת הפנים ואיכות הסביבה בעניין הארכת הוראת השעה – ועדה שאף היא הוקמה לאחר הגשת העתירות ובעקבותיהן – הרי שלעת הזאת העתירות במתכונתן הנוכחית מיצו את עצמן.
7. ברם, לצד מחיקת ההליכים הדגישו שופטי ההרכב בפסק דינם כי באפשרות העותרים לשוב ולתקוף את ההחלטה:

החלטת השר פתחה פתח לשדרוג תושבי אזור השוהים בישראל במסגרת איחוד משפחות במישור המינהלי, באמצעות פנייה לוועדה ההומניטרית מכוח סעיף 1א3 לחוק (ראו והשוו להערתו של השופט נ' הנדל בעניין גלאון (פסקה 5), שהצביע על האפשרות לפרש באופן רחב את הסמכות ליתן היתרים מטעמים הומניטריים). החלטת השר מוגבלת לקבוצה מסוימת, אך לכאורה – מבלי לקבוע מסמרות בדבר – אין מניעה להעלות טענות כנגד היקפה בהליכים המתאימים. ואכן, כפי שעדכנו משיבי המדינה, כבר עתה תלויות ועומדות עתירות בעניין אופן יישום החלטת השר. (סעי' 24 לפסק דינה של כב' הנשיאה נאור).

(ההדגשה הוספה ע"י הח"מ).

וכן:

העתירות הנזכרות אמנם מתמקדות בנסיבותיהם הפרטניות של העותרים, אולם הן מחזקות את המסקנה כי יש למצות את ההליכים במישור המינהלי. משקיים מסלול חלופי שבגדרו ניתן להעלות טענות עקרוניות או פרטניות כנגד האיסור על שדרוגם של תושבי אזור השוהים בישראל תקופה ארוכה (מבלי להכריע בשאלה אם המסלול המתאים הוא במסגרת עתירה לבית-משפט זה או במסגרת אחרת), איני רואה מקום בשלב זה למתן סעד חוקתי.

8. בנוסף עולה מפסק הדין בסדרת העתירות בבג"ץ 813/14 כי ההחלטה אמנם מבורכת אך אין ספק שהיא אכן אינה חפה מפגמים:

לבסוף אעיר, כי הסעדים החוקתיים המבוקשים בעתירות מעוררים קשיים שונים, אך בשים לב לאמור לעיל אין זה המקום לעסוק בכך. (סעי' 24 לפסק דינה של כב' הנשיאה נאור).

וכן:

יש להניח כי בהמשך הדרך יימצאו פתרונות כאלה או אחרים ביחס לאוכלוסיית מקבלי המעמד שאינה באה בגדר החלטת השר, ואין אני קובעת מסמרות. (סעי' 27 לפסק דינה של כב' הנשיאה נאור).

וכן :

אין לשלול כי בית משפט זה יידרש בעתיד שוב לסעדים חוקתיים הנוגעים להוראת השעה, **וחזקה על המשיבים כי יקחו הערות בית המשפט לתשומת ליבם**. (סעי' 2 לפסק דינו של כב' השופט עמית).

(ההדגשות הוספו ע"י הח"מ).

9. הנה כי כן, ובתקווה אמיתית כי התייחסות עניינית של כבוד השר לטענות המוקד בעניין ההחלטה במתכונתה הנוכחית תייתר פנייה נוספת לערכאות, אעלה להלן את טענותינו כנגד ההחלטה אחת לאחת. נפנה לדברים כסדרם.

קביעת מנגנון אחיד לשדרוג מעמד בשל חלופי הזמן

10. בבסיס סדרת העתירות שהגיש המוקד לבג"ץ עמדה הדרישה לאפשר לכלל תושבי השטחים השוהים בישראל כדין במשך שנים רבות, לשדרג את מעמדם ולקבל רישיונות ישיבה ארעיים תחת היתרי השהייה הצבאיים הניתנים להם כיום. זאת, נוכח המשך הארכת תוקפה של הוראת השעה מזה שנים רבות, הוראה שסופה לא נראה לעין ואשר אין חולק כי היא פוגעת קשות בזכויות יסוד של תושבים ואזרחים רבים.

11. לאחר מתן החלטת השר, שב והדגיש המוקד בפני בית המשפט כי במצב הדברים הקיים, בו תוקפה של הוראת השעה ממשיך ומוארך מידי שנה והמניעה לשדרוג מעמדם של תושבי השטחים באשר הם ממשיכה להיות נצחית וגורפת, נפגע האיזון העדין שאיפשר בשעתו לרוב דחוק של בית המשפט העליון להכשיר את חוקתיותה של הוראת השעה, שלטענת המדינה חוקקה לתכלית ביטחונית.

העותרים הוסיפו וטענו כי הקושי בהתעלמות מרכיב חלופי הזמן מתעצם בהינתן שהוראת השעה נכנסה לשנתה ה-14, ואותם אנשים שבעניינם הוגשו העתירות יוסיפו להתגורר בישראל מכוח היתרי שהייה זמניים, ללא כל מתווה שיוביל בסופו של דבר לשדרוג מעמדם. לתוצאה כזו יש לדידם השפעה על מידתיות החוק בכללותו.

(סעי' 14 לפסק דינה של כב' הנשיאה נאור בבג"ץ 813/14)

12. לפיכך טען המוקד בפני בית המשפט, כי גם אם קבוצה מצומצמת שהגישה בקשות לפני סוף שנת 2003 קיבלה את הסעד הראוי בהחלטת השר, מן הראוי כי ייקבע כי כלל תושבי השטחים החיים בישראל כדין מספר שנים מכובד – המוקד הציע פרק זמן זהה לזה המוקצה לזרים שאינם תושבי השטחים לצורך סיום ההליך המדורג וקבלת אזרחות או רישיון לישיבת קבע – ועומדים בנוסף בשאר התנאים, יוכלו לשדרג את מעמדם ולקבל רישיון לישיבת ארעי.

13. דא עקא, בית המשפט בפסק דינו הודיע כי במסגרת סדרת העתירות הנ"ל אין מקום להמשיך ולדון בעניין. אולם, בד בבד ובאותה נשימה הדגיש בית המשפט כמצוין לעיל, כי אין מדובר בסוף פסוק **ורוב שופטי ההרכב אף סברו כי הגיעה העת לרכך את ההגבלות הקשות הקבועות בהוראת השעה ובלשונם: צו השעה דורש את ריכוכה של הוראת השעה**.

14. לפיכך, והואיל וציבור המחזיקים בהיתרים צבאיים רק הולך וגדל עם השנים החולפות, ופיתרון למצוקתו אין, אנו פונים לכבוד השר בבקשה לשנות את ההחלטה באופן זה שיימצא פיתרון אחיד צודק והגיוני לכלל ציבור תושבי השטחים החי בישראל כדין, עניין שיימנע פנייה לערכאות פעם אחר פעם באותו נושא.

15. בהקשר זה ורק על מנת לסבר את האוזן ולהמחיש את עומק הפגיעה המתמשכת בציבור גדול שלא חטא ולא פשע, נזכיר ביון השאר, כי בהחלטת השר נקבע אמנם כי מי **שהגיש בקשתו** עד לסוף שנת 2003 ובקשתו אושרה יוכל להינות מן ההחלטה. אולם כידוע, בפועל, שררה הקפאה מוחלטת בטיפול בבקשות לאחמ"ש ורישום ילדים עוד מיום 1.3.2002. זאת, בעקבות החלטת שר הפנים דאז, שלא אפשרה הגשת בקשות. הקפאה זו אף עוגנה מספר חודשים מאוחר יותר בהחלטת ממשלה 1813 ממאי 2002, אשר אף היא אסרה באופן גורף על הגשת בקשות לאחמ"ש עבור תושבי השטחים. כפועל יוצא מכך, לא ניתן היה להגיש למעשה בקשות בתקופה שבין מרץ 2002 ועד לתיקון חוק הוראת השעה באוגוסט 2005, שלב בו כבר חלו הגבלות גיל על גברים ונשים. (כשחוקק החוק בשנת 2003 הוא אפשר טיפול בבקשות מתנהלות, אך לא אפשר הגשת בקשות חדשות). משכך, אף תושבי השטחים שנישאו לתושבי ישראל ואזרחיה עוד בשנת 2002 ולא הספיקו להגיש את בקשתם לאחמ"ש קודם לחודש מרץ 2002, המועד בו נכנסה כאמור ההקפאה בטיפול בבקשות לתוקף, בקשתם נדחתה על הסף או שהם הונחו על ידי פקידי לשכות רשות האוכלוסין וההגירה שלא להגישה כלל. בכך נמנעה הלכה למעשה מציבור גדול האפשרות להגיש בקשות עד לאחר תיקון הוראת השעה בשנת 2005 – ואף אז כידוע בכפוף להגיעם לגיל 25 (לנשים) או לגיל 35 (לגברים) – תנאים שלא היו קיימים קודם להחלטות השר והממשלה וכניסת הוראת השעה לתוקף.

16. בנוסף נציין בהקשר זה, כי באותן שנים רלוונטיות ועד לשנת 2004, השנה בה עברה לשכת רשות האוכלוסין בירושלים המזרחית למתחם בה היא מצויה כיום, נגישות הלשכה לפונים הייתה כמעט בלתי אפשרית כאשר פונים ללשכות עמדו בתור ימים כלילות וספסרים סחרו בתורים. לפיכך, גם מטעם זה לא כל תושב מירושלים המזרחית שנישא לפני כניסתו לתוקף של החלטות השר והממשלה וגזירות הוראת השעה יכול היה להגיע פיזית ללשכה ולהגיש בקשה לאחמ"ש עובר למועד הקובע. לעניין המצב העגום ששרר בלשכה והקשה על הגשת בקשות בתקופה הרלוונטית, ראו בג"ץ 2783/03 **רפול רופא ג' ברא נ' שר הפנים ואח'** (6.10.05). כן ראו עת"מ (י-754/04 **בדווי נ' מנהל לשכת מינהל האוכלוסין**) (10.10.04). כמו כן יודגש, כי באותה עת לא פורסמו נהלי הלשכה ורבים לא ידעו כיצד עליהם לפנות ללשכות הרשות ומהן זכויותיהם. על היעדר פרסום נהלי המשיב ראו, עת"מ (י-530/07 **האגודה לזכויות האזרח נ' משרד הפנים**) (5.12.07).

17. הנה כי כן, עמדת המוקד הינה כי מן הראוי הוא שתחת המועד הקובע (סוף שנת 2003) כנקבע בהחלטה, ואשר נתן פיתרון נקודתי מבורך המסייע לקבוצה מצומצמת בלבד, ייקבע בהחלטת כבוד השר מנגנון אחיד שנקודת המוצא בו לא תהיה מועד קונקרטי אלא חלוף הזמן ממועד הגשת הבקשה. כך יתאפשר בשלב מסוים לכלל תושבי השטחים החיים בישראל מספר רב של שנים תוך שהם עוברי מדי שנה את בדיקת גורמי הביטחון ומקיימים מרכז חיים בישראל, להגיש בקשה לקבלת רישיון לישיבת ארעי בישראל מטעמים הומניטאריים. הגם שלעמדתו של המוקד הוראת השעה באשר היא פסולה ואינה חוקתית, הרי החלטה שכזו – שתאפשר לתושבי השטחים החיים בארץ כדין לקבל בשלב מסוים רישיון לישיבת ארעי מטעמים הומניטאריים – תשיב להוראת השעה לכל הפחות את האיזון הבסיסי שעל פיו היא הוכשרה בשעתו על ידי בית המשפט ברוב דחוק – איזון בין הצורך הביטחוני לו טוענת המדינה לבין הצורך לשמירה על זכויות היסוד של ציבור גדול שכל רצונו לנהל אורח חיים תקין במקום בו הוא חי – איזון ההולך ונמוג עם השנים. תיקון החלטה יימנע פנייה מחודשת לערכאות שהינה בבחינת הכרח באם לא יימצא לעניין פיתרון. ברי, כי ריכוך החלטה וקביעת מנגנון מידתי ואחיד שנקודת מוצא שלו היא חלוף הזמן בה שוהה אדם בישראל כדין ולא מועד כזה או אחר, הינה צעד הכרחי לאור השנים הרבות שחלפו מאז חוקק החוק ולאור

ההנחיות החוזרות והנשנות של בתי המשפט להקל עם האוכלוסייה הסובלת – נשים, גברים, ילדים טף.

מבקשים שהועברו מהליך לאיחוד משפחות להליך מטעמים הומניטאריים

18. קבוצה נוספת שנבקש להצביע עליה כנפגעת מההחלטה ומחדדת את הצורך בתיקונה היא קבוצת השוהים בישראל מטעמים הומניטאריים.

19. ההחלטה, כפי שנקבע בפסק הדין וצוטט לעיל, פתחה פתח לשדרוג תושבי אזור השוהים בישראל במסגרת הליכי אחמ"ש, באמצעות פנייה לוועדה ההומניטרית מכוח סעיף 1א3 לחוק (להלן: **הוועדה ההומניטארית**). דא עקא, שלמרות זאת ההחלטה כורכת באופן דווקני את אפשרות שדרוג המעמד בקיום קשר נישואין והמשך קיומו.

20. לעמדת המוקד מדובר בכריכה לא הגיונית שמביאה להחרגה לא הוגנת דווקא של אלו הזקוקים אולי יותר מכל לאפשרות לשדרוג מעמדם. נבהיר.

21. כידוע לכבודו, בוועדה ההומניטארית מתנהלות לא מעט בקשות של מי שהגישו בקשותיהם לאחמ"ש לפני שנת 2003, אולם מטבע הדברים ברבות השנים חלקם של הנוטלים חלק באותם הליכים, התאלמנו, התגרשו, הפכו לקרבנות לאלימות ועוד, ועל כן הם אינם עומדים עוד בתנאי קיום קשר הנישואין. רבים מהם חיים בישראל כדין לאורך שנים ומגדלים בה את בניהם ובנותיהם – כאם או אב חד הוריים, ללא מעמד זכויות.

22. עמדת המוקד הינה כי אין מקום או היגיון בהפלייתם לרעה והחרגתם של מי שהועברו ממסלול האחמ"ש בו נטלו חלק, להליך הומניטארי כך שהמשך שהייתם בישראל מוסדר מכוח החלטת הוועדה ההומניטארית. כל עוד מדובר במי שהגישו את בקשתם לאחמ"ש עובר לסוף שנת 2003 ובקשתם אושרה, הרי שמן הדין ומן הצדק לאפשר אף להם לחסות תחת כנפי אותה החלטה ברוכה, שכאמור מלכתחילה מתבססת על המלצתה של הוועדה ההומניטארית. החלטה בעלת אופי הומניטארי הניתנת באמצעות ועדה הומניטארית ראוי לה שתכלול ולא תחריג בעלי נסיבות הומניטאריות אשר הגישו בקשה לאחמ"ש שאושרה עובר לסוף שנת 2003.

23. נבקש לפיכך את כבוד השר לשנות את ההחלטה ולפרשה באופן שייטיב עם בעלי נסיבות הומניטאריות כך שתיטיב עם כל תושב השטחים החי בישראל כדין אף אם הועבר ברבות השנים ממסלול לאחמ"ש למסלול הומניטארי.

תיחום גיל הילדים שנהנים מההחלטה וכריכת בקשתם בבקשת ההורה המוזמן

24. טענה נוספת המעידה על הצורך לתקן את ההחלטה נוגעת להגבלות שהוטלו במסגרתה על האפשרות לשדרוג מעמדם של ילדים. נסביר.

25. בעוד שבני זוג מוזמנים, הנוטלים חלק בהליכי אחמ"ש ושהגישו את בקשתם עד סוף שנת 2003, זכו לשדרוג מעמדם, הרי שדווקא בעניין ילדיהם – שהם כזכור בניגוד להורה תושב השטחים, ילדים להורה תושב קבע – מגבילה ההחלטה את זכותם לשדרוג, בשני תנאים תמוהים וזאת ללא כל הנמקה עניינית. נזכיר כי על פי ההחלטה **רק ילדים שנולדו לאחר יום 1.1.1998 ובנוסף מעמד ההורה שלהם משודרג זכאים אף הם לשדרוג**.

26. לעמדת המוקד, בתיחום זכותם של ילדים לעומת הוריהם כמו גם בהכפפת שדרוגם לשדרוג מעמד ההורה תושב השטחים שלהם, אין כל היגיון בלשון המעטה. לא ייתכן כי בן זוג מוזמן, שהינו תושב השטחים העומד בתנאים שנקבעו בהחלטה, יזכה לשדרג את מעמדו באשר הוא, בעוד שילדו – שהוא כאמור אף ילדו של תושב קבע, ובמקרים רבים אף אחיהם של תושבי קבע – לא יזכה לאותם תנאים.

27. בנוסף, במקרים רבים אושרה בקשתם של ילדים מעל גיל 14 לאחמ"ש עם הוריהם הישראלים והם מקבלים היתרים לאורך שנים, אך מסיבה זו או אחרת, לא אושרה בקשת ההורה המוזמן תושב השטחים. כך למשל, במקרה של גירושי ההורים, מוות של ההורה הישראלי, מניעה פלילית של ההורה תושב השטחים וסיבות נוספות. יתכנו מקרים בהם סורבה בקשת ההורה שהוגשה לפני שנת 2003 מסיבה כלשהי, ואושרה בהמשך מכח בקשה מאוחרת יותר, אולם בקשת הילד שהוגשה לפני שנת 2003 אושרה, ומאז מקבל הילד ברציפות, ובניגוד להורה תושב השטחים, היתרים לשהות בישראל. שוב, גם כאן, לעמדת המוקד אין מקום ואף אין כל היגיון לקשור בין שדרוג מעמד ההורה תושב השטחים לזכותו של הילד לשדרוג מעמדו ויש לבחון בקשות לשדרוג מעמד של ילדים כשהן עומדות בפני עצמן, וכמובן בכפוף להיעדר מניעה פלילית וביטחונית ולקיום מרכז חיים בישראל.

28. כמו כן עמדת המוקד היא כי הגבלת שנת לידת הילדים שישודרגו הינה תנאי שרירותי ומפלה ועל כן אין מקום להגביל את גיל הילדים הזכאים לשדרוג מעמד מכח החלטת כבוד השר. כל ילד, אשר עומד בתנאים שנקבעו, ללא קשר לתאריך לידתו וללא קשר לזכאות הורה הזר, זכאי לשדרוג, בין אם בגר או/ו נישא.

29. הנה כי כן, אף מטעמים אלו, אנו פונים לכבוד השר בבקשה לשנות את ההחלטה ולתקנה באופן שתיטיב עם כלל תושבי השטחים החיים בישראל שנים רבות כדין ובפרט עם הילדים, שהינם כאמור ילדים של תושבי ישראל ואזרחיה. מן הראוי כי אף הם יהיו זכאים לחסות תחת כנפי ההחלטה באותם התנאים שחלים על בן הזוג המוזמן, כל עוד הם מקיימים מרכז חיים בישראל ואין כנגדם מניעה. לעמדת המוקד זכאות בתנאים שנכונים לבן הזוג זר יפים מקל וחומר לילדיהם של לתושבי ישראל ואזרחיה ששהים בישראל שנים רבות ברציפות מאז היותם קטינים.

סיכום של דברים

30. אין חולק כי הוראת השעה, שלעמדת המוקד אינה חוקתית, היא הוראת חוק קשה הפוגעת בזכויות יסוד של אלפים רבים של תושבי ישראל ואזרחיה. בימים אלו נדרשת הוועדה המשותפת, שהוקמה בכנסת בעקבות הגשת ההליכים בסדרת העתירות שבנדון, לדון בעניינן של קבוצות אוכלוסייה אחרות שביקש המוקד להחריג מהחוק נוכח אי המסוכנות הנובעת מהן. במקביל נתן כבוד השר החלטה המשנה סדרי עולם עבור קבוצה מוגדרת ומצומצמת של תושבי השטחים שבקשותיהם לאחמ"ש הוגשו עד סוף שנת 2003. כפי שכבר ציין המוקד בעבר ושב ומדגיש במסגרת פנייה זו, אין ספק כי מדובר בהחלטה מבורכת. ברם, יחד עם זאת, ובבחינת "המתחיל במצווה אומרים לו גמור" (פי רש"י, ע"פ מדרש תנחומא שם, דברים פרק ח' פסוק א'), אנו פונים לכבוד השר בבקשה לתקן את ההחלטה בעניינים המועלים בפנייה זו, עניינים שהיגיון וצדק בצידם, כך שיתאפשר אף לקבוצות הפגיעות ביותר באוכלוסייה לחסות תחת כנפי ההחלטה המבורכת וליהנות ממנה.

31. להתייחסותו של כבוד השר לפנייתנו זו ולתיקון ההחלטה אודה,

בכבוד רב,

בנימין אחסתרובה, עו"ד

העתק:

עו"ד דניאל סלומון, יועמ"ש רשות האוכלוסין וההגירה
ע"ד אסנת מנדל, מנהלת מחלקת הבגצים, פרקליטות המדינה